

Soạn văn bài Người trong bao. Nội dung tài liệu sẽ giúp các bạn nắm chắc nội dung bài học một cách đơn giản nhất. Mời các bạn học sinh và thầy cô cùng tham khảo.

Soạn mẫu 1: Người trong bao

Câu 1:

Hình tượng "Người trong bao" – nhân vật Bê-li-cốp.

Chân dung Bê-li-cốp: Diễn hình cho kiểu người cố thu mình vào trong cái vỏ, một thứ "bao" có thể ngăn cách, bảo vệ mình khỏi những ảnh hưởng của cuộc sống bên ngoài. Chân dung Bê-li-cốp được vẽ bằng những nét kì quái nhưng rất cụ thể:

- Lúc nào cũng đi "giày cao su", "cầm ô" và "mặc áo bành tô ấm cốt bông" (những thứ có thể giúp hẩn bao học, giấu mình).
- Mọi vật dụng đều được để trong những chiếc bao: "Ô hẩn để trong bao, chiếc đồng hồ quả quýt cũng để trong bao...và khi rút chiếc dao nhíp, thì chiếc dao ấy cũng đặt trong bao. Cả bộ mặt... dường như cũng ở trong bao...".
- "Hẩn đeo kính râm, mặc áo bông chân, lổ tai nhét bông và khi ngồi lên xe ngựa thì bao giờ cũng cho kéo mũi lên". Nghĩa là hẩn không muốn nhìn, không muốn nghe, không muốn để thế giới bên ngoài tiếp xúc vào con người hẩn. Quả là một sự thu mình tuyệt đối và đó cũng chính là "khát vọng mãnh liệt" của hẩn.
- Ngay cả ý nghĩ hẩn cũng cố giấu vào bao, không bao giờ hẩn có ý kiến riêng trước bất cứ vấn đề nhỏ, to nào.

Tính cách Bê-li-cốp:

- Nhút nhát, ghê sợ hiện tại nhưng tại nơi ca quá khứ, nơi ca những gì không bao giờ có thật.
- Chỉ thích sống với những "cái rõ ràng" như thông tư, chỉ thị (cách sống giáo điều, rập khuôn như cái máy vô hồn) và cảm thấy rầu rĩ trước những chuyện vi phạm khuôn phép, trái với lễ thường.
- Lúc nào cũng lo lắng, sợ hãi (Câu văn lặp đi lặp lại nhiều lần "nhớ lại xảy ra chuyện gì" cho thấy hẩn luôn tự suy diễn, phỏng đoán để tự tạo nên nỗi sợ hãi cho mình. Điều đó càng làm nổi bật tính cách hèn nhát, quái đản của hẩn).
- Tính cách kì quái của hẩn còn thể hiện một cách sinh động trong sinh hoạt và đời sống tình cảm (buồng ngủ, quan hệ với bạn đồng nghiệp, chuyện tình yêu muộn màng...)
- Một con người hèn nhát, cô độc, giáo điều, luôn thu mình trong vỏ bọc nhưng lại cảm thấy hài lòng, thỏa mãn với lối sống cổ lỗ của mình. Anh ta tự nguyện, tự giác tuân thủ lối sống trong bao một cách nghiêm túc và vì vậy anh ta chẳng cảm nhận được thái độ ghê sợ, khinh ghét của mọi người đối với mình. Bê-li-cốp không hiểu cuộc sống và con người hiện tại, chỉ đắm chìm trong quá khứ, thu mình một cách cô độc "trong bao", tự mình làm khổ mình, làm khổ mọi người.

Lối sống của Bê-li-cốp ảnh hưởng mạnh mẽ và dai dẳng đến cuộc sống tinh thần và hoạt động của giáo viên và nhân dân thành phố.

- Thái độ thận trọng, đa nghi khiến hẩn luôn xét nét cuộc sống và hành vi của mọi người. Mọi người sợ hẩn "sợ nói to, sợ gửi thư, sợ làm quen, sợ đọc sách, giúp đỡ người nghèo, dạy học chữ...". Hẩn đã khống chế cả trường, cả thành phố suốt mười lăm năm dai dẳng.

- Kô-va-len-cô (em trai Va-ren-ca, người Bê-li-cốp thích nhưng còn đắn đo chưa chịu ngỏ lời cầu hôn hẳn sợ "nhớ lại xảy ra chuyện gì thì sao") ghét cay ghét đắng Bê-li-cốp. Anh đã bị Bê-li-cốp chỉ trích là sống "buông thả" không có "thể thống" khi anh mặc áo thêu ra đường, đi ngoài phố còn cầm theo sách này sách nọ, lại còn cười xe đạp khi chưa có chỉ thị nào cho phép. Lối giáo huấn máy móc của hẳn khiến Kô-va-len-cô khó chịu dẫn đến gây gổ, to tiếng với hẳn, đẩy hẳn ngã xuống cầu thang.
- Ngay cả khi Bê-li-cốp chết rồi ảnh hưởng của lối sống đó vẫn còn dai dẳng bởi vì hẳn là điển hình cho một kiểu người, một hiện tượng xã hội đã và đang tồn tại trong cuộc sống của một bộ phận trí thức Nga cuối thế kỉ XIX.

Câu 2:**Cái chết của Bê-li-cốp bất ngờ nhưng tất yếu, hợp với tính cách hẳn.**

Việc hẳn bị Kô-va-len-cô đẩy ngã xuống cầu thang đã bị Va-ren-ca nhìn thấy (chẳng ra thể thống gì), Va-ren-ca còn "cười phá lên", "cười âm vang, lạnh lót". Điều kinh khủng nhất đối với hẳn là sẽ biến thành trò cười cho thiên hạ mà trước hết là tiếng cười của Va-ren-ca. Hẳn chết và hẳn được nằm trong quan tài – "Cái bao" bền vững nhất, đó là khát vọng mãnh liệt – kì dị cả đời Bê-li-cốp.

Khi Bê-li-cốp còn sống mọi người sợ hãi, căm ghét, bị ám ảnh. Khi hẳn chết mọi người cảm thấy nhẹ nhàng, thoải mái. Nhưng chưa được bao lâu cuộc sống lại diễn ra như cũ nặng nề, mệt mỏi, vô vị, tù túng.

Từ đó nhà văn muốn nói đến tác động dai dẳng, nặng nề, của kiểu người Bê-li-cốp, đã ám ảnh đầu độc bầu không khí trong sạch, làm kìm hãm sự tiến bộ của xã hội nước Nga đương thời. Nhà văn muốn thức tỉnh mọi người "không thể sống như thế mãi được".

Câu 3:**Ý nghĩa tư tưởng – nghệ thuật của hình ảnh "cái bao".**

"Cái bao" là một sáng tạo độc đáo của tác giả. Kiểu người trong bao, lối sống trong bao, đó là sự tự thu mình trong lối sống hèn nhất, cá nhân, ích kỉ tầm thường.

Thư đề tư tưởng của tác phẩm:

- Lên án, phê phán lối sống trong bao.
- Kêu gọi mọi người cần phải thay đổi cách sống: sống tự nhiên lành mạnh, trong sáng, có ý nghĩa và cao đẹp hơn.

Tác phẩm có giá trị hiện thực và nhân đạo sâu sắc.

Câu 4:**Những đặc sắc về nghệ thuật.**

- Ngôi kể: Nhân vật trong truyện đồng thời là người kể chuyện ở ngôi thứ nhất (Pu-rơ-kin). Tác giả giữ ngôi thứ ba kể lại câu chuyện của Pu-rơ-kin. Tăng tính chân thật, khách quan cho câu chuyện.
- Giọng kể trầm tĩnh, bình thản, khách quan nhưng bên trong đầy trắng trợn, bức xúc.
- Xây dựng nhân vật vừa cụ thể vừa khái quát, tính cách nhân vật kì quái mà vẫn chân thực.
- Hình ảnh "cái bao", câu nói lặp đi lặp lại của nhân vật "Nhỡ lại xảy ra việc gì thì sao". Có giá trị nghệ thuật cao.

Câu 5:**Trao đổi, thảo luận về ý nghĩa thời sự của truyện "Người trong bao".**

Lối sống trong bao vẫn tồn tại trong xã hội ngày nay trong học đường (ở một số cá nhân): hèn nhát, ích kỉ, giáo điều, hèn hạ trước quyền lực.

Các em cần bày tỏ thái độ, tình cảm.

- Phê phán, chỉ trích, không đồng tình với lối sống đó.
- Xác định lối sống lành mạnh, chan hòa với mọi người, sống theo chuẩn mực văn hóa, đạo đức của cộng đồng hiện đại.

Soạn mẫu 2: Người trong bao**Hướng dẫn****Câu 1 trang 70 SGK Ngữ văn 11 tập 2**

- Hình tượng nhân vật Bê-li-cốp: một kẻ sống trong bao hèn nhát, kì quặc, thảm hại.

+ Lối sống: ăn mặc kì quái (áo bành tô ấm cốt bông, đội mũ, đi giày, che ô), đồ dùng đều để vào bao, phòng ngủ như cái hộp.

+ Suy nghĩ: giấu vào bao, luôn sợ “nhỡ xảy ra chuyện gì”, ca tụng quá khứ, ghê sợ hiện tại, thấy cuộc sống thật khó chịu, đáng sợ (Ví dụ: chuyện chị em Va-ren-ca đi xe đạp).

+ Ứng xử kì dị với đồng nghiệp: đi hết nhà này đến nhà khác nhưng không nói gì, chỉ kéo ghế ngồi và quan sát.

- Chi tiết tiêu biểu cho tính cách của Bê-li-cốp: cái bao.

- Lối sống của Bê-li-cốp đã ảnh hưởng sâu sắc tới tinh thần và hoạt động của các giáo viên cùng nhân dân thành phố.

Câu 2 SGK Ngữ văn 11 tập 2 trang 70

- Nguyên nhân dẫn đến cái chết của Bê-li-cốp:

+ Nguyên nhân trực tiếp: tiếng cười của Va-ren-ca trở thành vết xé đầu tiên vào cái bao của Bê-li-cốp, làm bùng nổ mọi nỗi sợ hãi, hổ thẹn của hắn.

+ Nguyên nhân sâu xa: khát khao cháy bỏng muốn tìm một cái bao vĩnh hằng để không gì có thể xâm phạm được, chỉ có cái quan tài, cái chết mới đem lại điều đó và khiến hắn thấy nhẹ nhàng, thoải mái.

- Thái độ và tình cảm của mọi người đối với Bê-li-cốp:

+ Lúc y còn sống: căm ghét, sợ hãi, ám ảnh.

+ Khi y đã qua đời: thoải mái, dễ chịu nhưng sau đó lại cảm ngọt ngạt như trước.

=> Tác hại khủng khiếp của lối sống trong bao của Bê-li-cốp đã ăn sâu vào tiềm thức, đầu độc tinh thần của mọi người.

Câu 3 SGK Ngữ văn 11 trang 70 tập 2

- Biểu tượng “cái bao”:

+ Nghĩa đen: chỉ vật đựng đồ.

+ Nghĩa bóng: chỉ lối sống thu mình hèn nhát, thảm hại.

- Chủ đề tư tưởng của truyện: Kiêu người trong bao, lối sống trong bao là một thứ thuốc độc giết chết ý nghĩa cuộc đời và đẩy xã hội vào sự trì trệ, ngu dốt, thảm hại.

Câu 4 SGK trang 70 Ngữ văn 11 tập 2

Nghệ thuật đặc sắc của truyện:

- Ngôi kể: kết hợp giữa ngôi thứ nhất (Bu-ơ-kin xưng “tôi”) và ngôi thứ ba (tác giả).

- Giọng kể: khách quan, bình thản, chân thật, sắc sảo.

- Cách xây dựng nhân vật điển hình: Bê-li-cốp đại diện cho một kiêu người, một hiện tượng xã hội, một lối sống thu mình hèn nhát, vô vị và ngọt ngạt.

- Cách xây dựng biểu tượng: cái bao là biểu tượng đặc sắc nhất trong truyện, biểu trưng cho lớp vỏ ngăn cách với bên ngoài, cho lối sống thu mình đáng lên án.

Câu 5 trang 70 Ngữ văn 11 tập 2 SGK

Ý nghĩa thời sự của truyện ngắn “Người trong bao”:

- Đối với xã hội Nga đương thời: Gián tiếp phản ánh không khí tù túng, trói buộc của nền chuyên chế cuối thế kỉ XIX khiến con người sống một cách hèn nhát, thảm hại, sợ hãi.

- Đối với thời đại hiện nay: kiểu người Bê-li-cốp vẫn tồn tại trong xã hội, nhiều người sống thu mình trong một lớp vỏ khiến cuộc đời mất đi ý nghĩa và xã hội cũng trì trệ vì họ.

Luyện tập

Câu 1:

Tôi là Bê-li-cốp, một giáo viên dạy tiếng Hi Lạp cổ. Tôi thấy sợ thế giới bên ngoài nên đi đâu tôi cũng luôn mặc kín bưng, tôi thích nhét các vật dụng như đồng hồ, ô... vào trong bao. Khi tới nhà đồng nghiệp hay bạn bè, tôi thường ngồi nhìn mọi vật xung quanh, không nói năng gì rồi ra về. Tôi thích ngủ kín mít chăn, đóng kín cửa, tôi cũng không thích giao du với hàng xóm. Tôi cảm thấy khó chịu khi ai đó vẽ tranh châm biếm tôi và Va-ren-ca người phụ nữ tôi yêu thương nên tôi kể với Co-va-len-ca. Tôi nghĩ cần sống đúng theo chỉ thị, hành xử phải thận trọng, cẩn thận. Tôi thấy kinh khủng khi Va-ren-ca là con gái mà đạp xe, nên tôi góp ý với em cô ấy. Không ngờ thằng bé xô tôi ngã nhào xuống cầu thang, đúng lúc đó Va-ren-ca trở về nhìn thấy tôi thì phá lên cười, tôi thấy ông thấy nhục nhã, lo sợ, vội vã về nhà.

Câu 2:

* Gợi ý:

Bê-li-cốp không chết, ông tỉnh ngộ và trút bỏ hết những chiếc bao bên ngoài mình để sống cuộc đời tự do hơn. Ông trở nên thân thiện, trò chuyện với mọi người vui vẻ, cởi mở hơn. Ông cùng đạp xe với Va-ren-cô mỗi khi hai người gặp nhau. Ông chuyển tới căn nhà thoáng mát, có nhiều cửa sổ hơn, và sống cuộc đời mới.

Câu 3:

- Không nên thay nhan đề “Người trong bao” bằng các nhan đề đã cho, vì nhan đề này giàu tính biểu tượng, vừa mang tính khái quát lại vừa gây ấn tượng sâu sắc.

Câu 4:

- Con ốc nằm co.

- Nhát như thỏ đế.

- Rùa rụt cổ.

- Mũ ni che tai

- Co vùi rụt cổ.

- ...

Tóm tắt

Bê-li-cốp là giáo viên trung học dạy tiếng Hi Lạp cổ, nổi tiếng khắp thành phố nước Nga vì cách ăn mặc kì quái. Tất cả những vật dụng của ông đều được cho trong cái bao. Bản thân ông luôn thu mình vào cái vỏ để bảo vệ, ngăn cách mình với thế giới bên ngoài. Có nhiều người mỉa mai châm biếm ông và Va-ren-cô, ông và Cô-va-len-cô cãi nhau. Bê-li-cốp dọa sẽ báo cáo với hiệu trưởng những điều trông thấy về hai chị em Va-ren-cô nên Cô-va-len-cô túm áo xô mạnh khiến Bê-li-cốp ngã xuống cầu thang, Va-ren-ca nhìn thấy cười phá lên cười, ông thấy nhục nhã, lo sợ, vội vã về nhà. Một tháng sau Bê-li-cô qua đời nhưng trong thành phố còn nhiều người trong bao như thế.

Bố cục

Bố cục: 3 phần

- Mở truyện: cuộc trò chuyện ở gần nhà kho giữa hai người bạn: bác sĩ thú y và thầy giáo.
- Thân truyện: về cuộc đời và tính cách của Bê-li-cốp.
- Kết truyện: nhận xét của bác sĩ thú y – người nghe chuyện.

Nội dung chính

Qua hình tượng "người trong bao" Bê - li - cốp, Sê - khốp phê phán sâu sắc lối sống hèn nhát, bạc nhược, bảo thủ và ích kỉ của một bộ phận trí thức Nga cuối thế kỉ XIX.

CLICK NGAY vào **TẢI VỀ** dưới đây để download soạn văn lớp 11 bài Người trong bao file word, pdf hoàn toàn miễn phí.